

Ο ΑΘΡΑΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

α). Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΟΛΟΓΙΑΣ

Έχει το τριδικό Θεού, ο οποίος είναι ο ορατός κόσμος, ο οποίος και ο άορατος, ο κόσμος ουσιαστικά των αγγέλων. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες της Αγίας Γραφής και της Παράδοξης ή ορθόδοξης τους προηγείται αυτής του αθρατου ή η ηθική και ο κόσμος θεοκράτα για μια ουσιαστική επίδραση. Η φύση των αγγέλων είναι πνευματική και αυτοβουλώνει να είναι ελεύθεροι από ηθική βωματική ή ηθική, επομένως, και από φυσικές ανάγκες. Το αβωματικό στοιχείο των αγγέλων δεν είναι απολύτως αβωμοτικό. Ως προς τον άνθρωπο είναι αβωμοτικό, ενώ ως προς τον Θεό, πάντως είναι ο απολύτως αβωμοτικός, είναι ενβωμοτικό.

Οι αγγέλοι προέστηκαν ελεύθεροι, αλλά "διδάσκοντες" στο κακό και "αδελφοί" στο κακό του κακού του κακού. Επειδή εμμένει η πτώση μερίδας των αγγέλων, επειδή αβωμοτικά και εχρήστη της ελευθερίας της. Από τότε όμως και στο έθνος, οι μὲν φωτεινοί αγγέλοι έγιναν αδελφοί στο κακό με τη χείρα του Θεού, οι δὲ σκοτεινοί έγιναν αδελφοί στο κακό, οριστικοποιώντας ο καθένας τον χαρακτήρα του από το δημιουργό.

Ως πνευματικά ο αγγέλοι προέστησαν πάλι περισσότερο από τον άνθρωπο, δεν είναι όμως πάλι πτώστες, όπως ο Θεός.

Έχει τους να υπηρετούν τις βουλές του Θεού για χάρη του ανθρώπου. Έχει, βέβαια, τον ορατόν να είναι να δίνει έσοφω του

το θεο δέγμα και να αποδέχεται τον άνθρωπο από τη βουλή του. Ο θεός να αποκαθάρσιν τον άνθρωπο από τον θάνατο, να τεματίζει στην Δεύτερη Παρουσία του κελου.

6) Η Αγγελολογία της Δευτέρας Θεολογίας

Την ύπαρξη των φωνηέντων, αγγέλων και βλαστών αγγέλων δεν την αρνούνται ούτε οι καλλιμα από τις απόρρητες χριστιανικές ομολογίες. Την αρνούνται όμως από τις θεολογικές τάσεις, που γεννήθηκαν μέσα σε αυτές! Ετσι βυρσοπικία

Την ύπαρξη των φωνηέντων αγγέλων αρνούνται οι Πανθεϊστές, που ταυτίζουν θεο και κόσμο και, επομένως, δεν έχουν καμμία θέση οι άγγελοι, οι Δεϊστές, που αρνούνται την ανθρωπιά του θεού στα κοσμικά πράγματα και, επομένως, δεν χρειάζονται άγγελοι, αφού δεν υπάρχει επικοινωνία μεταξύ επίγειου και υπερκόσμου της τάξης του ορθολογισμού, οι οποίοι αρνούνται την ύπαρξη των αγγέλων, επειδή θεωρούν ότι πρόκειται για προβαποποιήσεις των ιδιωμάτων και λειτουργιών της ηρώα από τα μυστήρια του ποινικού ή η επίδοσης της Ιουδαϊκής θρησκείας από την Ανάλυση, κυρίως από την Βαβυλωνία.

Η ύπαρξη των δαιμόνων αμφισβητείται και πάλι από τους Πανθεϊστές που θεωρούν ότι δεν υπάρχει χώρος για τον θάνατο, αφού ο θεός είναι

4) Το εν και το πάν από εκείνους που θεωρούν ότι η δαιμονολογία ήταν κε τυχαίως στο χριστιανισμό και τέλος από εκείνους που θεωρούν ότι η προβαποπικότητα του θάνατου δεν έχει καμμία θέση στην χριστιανική θεολογία (**Schleiermacher**) **Σχληερμάχερ**.

Επειδή μπορούμε να πούμε ότι η Δύση είναι οργισμένη και κυρίως τα Προτεσταντικά χέρια, προτιμά να παραβλέπει την υποδουλία των προτεσταντών από το να την ανατρέπει. και αυτό, επειδή έχουν να κάνουν με το βασίλειο των προτεσταντών, όπως είναι ο δόξατος του Θεού, η ανδρωπώτοτο της της οργής και η κη. Υπάρχουν, βέβαια, και περιπτώσεις παραχέρα της της ορθόδοξης της Εκκλησίας για τους λατρευτούς, όπως συμβαίνει με τους, όπως είπα, οι οποίοι κυριεύουν το χρονο, πλεονάζει η λατρεία με τον Αγγλικό Μισαση. Οι οποίοι δεχόμενοι μεν τους δαιμόνες, αλλά τους δεινούς τους εστινόντες της Εκκλησίας, της ερωδύνης και της οργής και

Κριτική

- 1) Η υπαγωγή των δαιμόνων και των δαιμόνων μαρτυρείται από το λόγο του κηριο (Ματθ. 18, 10-22, 30-26, 53 Μαρκ. 13, 32 Λουκ. 16, 22 Ιωαν. 15) και επομένως δεν μπορεί ο λόγος ο οποίος να ταυτίζεται με τους δαιμόνες, ούτε και να αποτελούν οι δαιμόνοι προδωπώτοτο της της δουλίας της οργής.
- 2) Το γεγονός ότι ο λόγος των δαιμόνων δεν κατανοείται από το δαιμόνιο πνεύμα, αυτό δεν σημαίνει καθ' ύλην την προέλευσή του.
- 3) Οι δαιμόνες της Παλαιάς Διαθήκης είναι δαιμόνες εναντίον Παλαιάς Διαθήκης Βαβυλωνία και χιμαίρια, οπότε δαιμόνων ονομάζονται να εστινόντες οι δαιμόνες της Βαβυλωνίας και των ηρώτων της Λουδομίας οργής. Απλώς είναι περίοδο αυτή διαβρωμένη περισσότερο η δουλία των Λουδομίων για τους δαιμόνες.

